

der ikke vil ske Fremskridt ved denne Lov, at jeg har bedt om Ordet. Jeg vil dog blot konstatere, at det ærede Medlem har maattet indrømme trods de forfælskelige Udlægningsmaader, han har villet give Tilskuddet, at der vil ske en faktisk Forbedring for Landbrugs-skolerne, og at det vel ikke kan nægtes, at dette, at Folkehøjskolerne ville blive anerkendte ved Lov, er en Sag af stor Betydning, en Sag, som der gennem en Række af Aar er blevet kæmpet stærkt for fra den Side, som det ærede Medlem tilhører. Jeg beklager kun, at ikke ogsaa det ærede Medlem som saa mange andre af hans Meningsfæller har kunnet slutte sig til hele denne Sag. Jeg kan kun beklage „det onde Dje“, som det synes, at det ærede Medlem pludselig har faaet til denne Sag, som vi i det hele og store ere blevne enige om her i Tinget. I øvrigt kan jeg ganske slutte mig til den Bevisførelse, som er bleven fremsat af det ærede Medlem fra Fyn (S. Pedersen), og ogsaa deri maa jeg være enig med ham, at der herved absolut er vundet et meget større og betydeligere Fremskridt, end det ærede Medlem vil indrømme.

Madjen-Wygdal: Den ærede Ordfører befinder sig i en Misforståelse, naar han tror, at jeg ser paa denne Sag med „et ondt Dje“ — det var den ærede Ordførers Ord. — Jeg har ikke med et eneste Ord antydet noget saadant. Jeg har kun talt om, og vistnok ogsaa efter min Formening nogenlunde begrundet dette, at Fremskridtet ikke er stort, om der overhovedet er noget Fremskridt, og jeg har baade ved Begyndelsen og Slutningen af mit første Foredrag udtalt, at jeg vil stemme for Loven, men jeg stemmer aldrig for et Lovforslag, som jeg ser paa med et ondt Dje. Den ærede Ordfører har ingen som helst Berettigelse til at sige, at jeg ser paa denne Lov med et ondt Dje, men en anden Sag er, at jeg ikke kan være med til at prise den i høje Toner, det er noget andet, det kan jeg ikke.

Stilling: Det er i Anledning af den Bemærkning, som kom fra det ærede Medlem for 7de Aars (Madjen-Wygdal) om det store Bidrag, som ydes til de tekniske Skoler i Købstæderne i Forhold til Landbrugs-

skolerne, at jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger. Det ærede Medlem fremhævede, at Ungdommen paa Landet er i et Aar 40,000 og i Købstæderne 14—16,000 (Madjen-Wygdal: Det er ikke rigtigt.) So, saa om trent. Dertil vil jeg tillade mig at bemærke, at det ærede Medlem ikke har nogen Garanti for, at de, som ere paa Landet, blive paa Landet. Det er givet, at de Beløb, som gives til Folkehøjskoler og Landbrugs-skoler, udelukkende anvendes til Fordel for Landbruget, men jeg maa gøre det ærede Medlem bekendt med, at i de tekniske Skoler i Købstæderne er indtil en Fjerdedel af Eleverne ofte Følt, som ere komne ind fra Landet og ere komne i Være i Købstæderne, og derfor er det ikke rigtigt at sige, at disse Bevillinger udelukkende ere til Fordel for Købstæderne. Noget lignende tror jeg kan siges med Hensyn til Tilskuddene til Realskolerne. Og naar der nu tales om det store Beløb, som ofres til Haandværk og Industri, maa det siges, at det er først under den nuværende Regering, at der er gjort noget saadant, navnlig i de senere Aar, og jeg tror ikke, at det ærede Medlem vil kunne sige, at det i Forhold til den tiltagende Folkemængde og til den Færdens, som finder Sted i de tekniske Skoler, er for store Beløb, der bidrages dertil; jeg haaber derfor ikke, at det ærede Medlem i Fremtiden vil unddrage disse Bevillinger sin Støtte.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Der er jo fra Udvalget stet en enstemmig Indstilling om en ny og anden Affattelse af Lovforslaget, og den høitærede Minister har erklæret sig enig deri. At et enkelt Medlem her i Salen har udtalt, at han ønskede at afholde sig fra at stemme, kan ikke gøre en formelig Afstemning nødvendig, og jeg tror derfor at kunne betragte det foreliggende Ændringsforslag om en ny Affattelse af Lovforslaget som vedtaget uden Afstemning.

Som Følge heraf blev Ændringsforslaget af Udvalget, saalydende: